

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad
Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam
Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Heripoli, 1749

§. 1. Quid sit Unitas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](#)

DISPUTATIO I.

De Unitate, Identitate, Distinctio-
ne, & Præcisione.

ARTICULUS I.

De Unitate & Identitate.

§. I.

Quid sit Unitas?

122. **N**ota. Unum (sive sit tale *identitate*, sive *compositione*, sive *aggregatione*, vid. n. 93.) est concretum, cuius *subjectum* est res, quæ dicitur una. Communiter definitur sic: *Est indivisum in se*, & *divisum à quolibet alio*. *Forma* hujus concreti est unitas, quæ vulgo di-*citur indivisio rei in se*, & *divisio à quolibet alio*. Hæc vocatur *transcendentalis*; eoquod omni-*enti conveniat*. Unitas alia est *Prædicamentalis* sive *Respectiva*, quâ ens ita denominatur unum, ut excludat consortium similium. Sic unus est *Deus*, & quidem essentialiter. Sic quoque unus est *Sol*, sed contingenter. Hæc *unitas* dicitur *potius unicitas*. Datur præterea *unitas numerica* seu *individualis*; nec non *formalis* & *univer-
salis*. De his ultimis agetur suo loco. Quæ-*stio* præsens est tantum de unitate transcen-*dentali*: utrum in suo concepru formalí includat tantum *indivisionem rei in se*? an verò præ-*terea* formaliter includat divisionem à quolibet alio, vel *indivisionem rei à se*?

123. *Dico*. Unitas transcendentalis adæquate definitur: *Indivisio rei in se*, h. e. *Indivisio rei in*

in plura talia, qualis est ipsa. *Ratio.* In eo statuendus est conceptus formalis adæquatus unitatis, quo præcisè posito, omnique alio sublato, habetur forma, à qua res formaliter denominatur una; sed positâ præcisè indivisione rei in se, omnique alio sublato, habetur hæc forma; ergo. *Prob. min.* Hoc ipso quod *Petrus* v. g. vel *Exercitus* sit indivisus in plures Petros vel exercitus tales, qualis est ipse, jam formaliter *Petrus* non est *Petrus & Petrus*; & *Exercitus* non est exercitus & exercitus; sed intelligitur formaliter unus, licet *Petrus* dividatur in plures partes, & *Exercitus* in plures milites; ergo. *Confirm. 1.* Unitas est prædicatum absolutum, divisio autem ab alio est prædicatum respectivum; ergo hoc posterius non pertinet ad conceptum formalem unitatis. *Confirm 2.* Deus erat perfectè unus, antequam ulla creatura extiterat; & si etiam nulla creatura foret possibilis, adhuc esset perfectè unus (idem intellige de quocunque alio ente etiam creato) ergo ad conceptum formalem unitatis non pertinet divisio rei ab alio.

124. *Objic.* Indivisio rei in se est prædicatum negativum; sed hoc nequit constituere prædicatum positivum, quale est unitas; ergo unitas non est indivisio rei in se. *Rx. D. maj.* Est prædicatum negativum formaliter & quoad rem N. quoad modum explicandi C. Unitas est perfectio entis, nulla autem perfectio est formaliter negatio, sed tantum quoad modum explicandi. *Nec obstat D. Thomas*, qui hæc habet: *Unde dico: quod negatio ista, in qua perficitur ratio uni-*

tatis, non est nisi negatio rationis tantum. Nam nil aliud vult, quam unitatem perfici per negationem quoad nos; quia facilius intelligimus, quid res non sit, quam quid sit.

125. *Inst. 1.* Indivisio à se, sive divisio ab alio imbibitur in omni entis differentia; ergo & hæc pertinet ad conceptum formalem unitatis. *R. D. ant.* imbibitur sub conceptu unius formaliter N. sub conceptru distincti C.

Inst. 2. S. Th. in 1. dist. 19. q. 4. a. 1. ad 2. ait: *Ipsa essentia creati, secundum quod est indivisa in se, & distinguens ab aliis, est unitas ejus.* Ergo juxta S. Th. indivisio rei à se pertinet ad rationem unitatis. *R. N. conseq.* vel D. pertinet ad rationem unitatis transcendentalis & absolute talis N. respectivè talis C. Nimirum agit S. Doctor loc. cit. de ente, in quantum hoc constituit actu cum alio numerum, & consequenter intelligit ens respectivum. Sic S. Th. in aliis quoque textibus explicandus est, ubi nobis videtur contrarius.

§. II.

Quid sit identitas?

Nota. Sicut unitas pluralitati, ita distinctioni opponitur *Identitas*, quæ est forma denominans prædicatum *Idem*. *Aristoteles 5. Metaph. c. 9.* eam vocat *unitatem quandam essentiæ*. De hac quæritur; quis sit formalis conceptus ejus definitivus?

126. *Dico.* Identitas est vera affirmabilitas in recto unius de alio. Sic *Maurus*; *Cattaneus*, Se-

me-